

[Overgaard Nielsen.]

ste ville finde sted. Men det er altså nu efter hr. K.B. Andersens konstatering noget nyt.

Så skal jeg på fru Meta Ditzels og egne vegne motivere vor stillingtagen til forslaget om motiveret dagsorden og ændringsforslagene hertil, idet jeg dog gerne vil tilføje, at jeg synes, man efterhånden skulle nå frem til kun at anvende dagsordener, når der var tale om tillid eller mistillid til en regering, for det er efter min mening den inderste begrundelse for at anvende dagsordener.

Vi kan ikke stemme for det afsnit i det socialdemokratiske dagsordensforslag, der taler om udbygning af det udenrigspolitiske samarbejde, og afsnit 4 i det samme dagsordensforslag, der anser den atlantiske alliance som det realistiske grundlag for sikkerheds- og afspændingspolitikken. Det er to punkter, vi aldeles ikke kan slutte os til.

Med hensyn til hr. Gert Petersens ændringsforslag, kunne vi måske nok tilslutte os den første del af det, men når det kædes sammen med forhandlingerne i Genève og Wien, så forekommer det os lidt urealistisk, og derfor vil vi undlade at stemme. Hvis de to afsnit i hr. Gert Petersens ændringsforslag kommer til afstemning hver for sig, vil vi undlade at stemme for 1. afsnit, men stemme for 2. afsnit, der foreslår, at den socialdemokratiske dagsorden forkortes med punkt 4.

Berhard Baunsgaard (RV):

Det er nogle bemærkninger, der er faldet heroppefra om u-landshjælpen, der kalder mig frem. Bemærkningerne blev fremsat af hr. Lasse Budtz og fru Kristine Heltberg.

Jeg deler helt de to medlemmers bemærkninger om og indstilling til den pligt, vi her i Danmark har til at holde de løfter, vi frivilligt har afgivet i De Forenede Nationer om, at vi som et af verdens rigeste lande har pligt til at hjælpe de af vore medmennesker, der ikke er i samme heldige situation som vi. Men alligevel. Hr. Lasse Budtz var ikke medlem af folketinget for et år siden, da den socialdemokratiske regering foreslog en ned-

sættelse af stigningstakten i vor u-landshjælp. Jeg er ked af, at han ikke dengang var medlem, for jeg forstår, at han så ville have støttet det krav, som jeg på en række radikales vegne rejste om, at den socialdemokratiske regering ikke kunne være bekendt at nedskære vor stigningstakt.

Og til fru Kristine Heltberg, der også i dag beklagede, at venstre-regeringen havde fulgt det dårligere eksempel, som den daværende socialdemokratiske regering gav, kan jeg kun sige, at fru Kristine Heltberg dengang var medlem af folketinget, og fru Kristine Heltberg var oven i købet i den situation, at hvis hun havde nægtet at gå med til det, så var det ikke blevet gennemført.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Hr. Bernhard Baunsgaard rettede et direkte spørgsmål til mig, og jeg vil sige, at efter alt foreliggende ville jeg have indtaget den samme stilling som hr. Bernhard Baunsgaard. Det er lidt billigt af mig selv at sige, at jeg ikke var medlem, men jeg var jo ikke medlem og havde altså ikke anledning til at støtte kravet. Men jeg vil dog gerne sige, at situationen for u-landene er meget, meget værre i dag, end den var dengang. Der er ingen gruppe af lande, som er blevet så hårdt belastet af de stigende oliepriser som udviklingslandene, og netop derfor synes jeg situationen er særlig alvorlig denne gang.

Kristine Heltberg (SF):

Nu har hr. Lasse Budtz næsten taget ordene ud af munden på mig. Der er ingen tvivl om, at den situation, vi var i, dengang de afstemninger, hr. Bernhard Baunsgaard nævner, foregik, var af en helt anden art, end den er nu. Dengang kunne man diskutere, hvorvidt man kunne finde frem til bedre måder at hjælpe u-landene på end dem man var inde på. Der var en hel række meget berettigede kritiske indvendinger mod den hjælp, der var planlagt på det tidspunkt. Derfor gik jeg ind for, at man skulle over-